

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul VIII — Nr. 311

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 27 noiembrie 1996

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
1.178. — Hotărâre cu privire la aprobarea Normelor pentru aplicarea Ordonanței Guvernului nr. 3/1992 privind taxa pe valoarea adăugată.....	1-12	1.243. — Hotărâre privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Bloc de locuințe 482 D, zona Canta IV, în municipiul Iași, județul Iași“.....	14
1.229. — Hotărâre privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Prelungire pistă decolare-aterizare cu 500 m la aeroportul Arad, județul Arad“.....	13	1.244. — Hotărâre privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Alimentarea cu apă a localității Nușfalău, județul Sălaj“.....	15
1.232. — Hotărâre privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Blocuri de locuințe D.90 și L.14, cu 104 apartamente, în orașul Câmpia Turzii, județul Cluj“.....	13	1.245. — Hotărâre privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Canalizare și stație de epurare în localitatea Nușfalău, județul Sălaj“.....	15
1.242. — Hotărâre privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Bloc de locuințe 482 E, zona Canta IV, în municipiul Iași, județul Iași“.....	14	1.246. — Hotărâre privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Alimentarea cu apă a satului Șendreni, comuna Șendreni, județul Galați“.....	16

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

cu privire la aprobarea Normelor pentru aplicarea Ordonanței Guvernului nr. 3/1992 privind taxa pe valoarea adăugată

În temeiul dispozițiilor art. 40 din Ordonanța Guvernului nr. 3/1992,

Guvernul României hotărăște:

Art. 1. — Se aprobă Normele pentru aplicarea Ordonanței Guvernului nr. 3/1992 privind taxa pe valoarea adăugată, aprobată și modificată prin Legea nr. 130/1992 nr. 288 din 12 decembrie 1995, cu modificările și completările aprobate prin ordonanțele Guvernului nr. 2/1996 și

CVISION
TECHNOLOGIES

Art. 2. — Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 809/1995 cu privire la aprobarea Normelor pentru aplicarea Ordonanței Guvernului

nr. 3/1992 privind taxa pe valoarea adăugată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 245 din 26 octombrie 1995.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:
Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Florin Georgescu

București, 13 noiembrie 1996.
Nr. 1.178.

N O R M E

pentru aplicarea Ordonanței Guvernului nr. 3/1992 privind taxa pe valoarea adăugată, aprobată și modificată prin Legea nr. 130/1992 și republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 288 din 12 decembrie 1995, cu modificările și completările aprobate prin ordonanțele Guvernului nr. 2/1996 și nr. 21/1996

CAPITOLUL I Operațiuni impozabile

Potrivit art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 3/1992, denumită în continuare *ordonanță*, în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată se cuprind operațiunile privind:

Livrări de bunuri mobile și prestări de servicii efectuate în cadrul exercitării activității profesionale

1.1. — Livrarea constituie transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor deținute de proprietar către beneficiar, direct sau prin cei care acționează în numele acestora.

Livrarea cuprinde toate operațiunile prin care se realizează transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor mobile corporale, indiferent de forma juridică prin care se realizează: vânzare, schimb, aport în bunuri la capitalul social al societății comerciale.

Gazele, energia electrică și termică și altele similare sunt considerate bunuri mobile corporale.

1.2. — Prin *prestare de servicii impozabilă*, în sensul taxei pe valoarea adăugată, se înțelege orice activitate rezultată dintr-un contract prin care o persoană fizică sau juridică se obligă să execute o muncă manuală sau intelectuală în scopul obținerii de profit și care nu reprezintă transfer al dreptului de proprietate asupra bunurilor mobile sau imobile.

Astfel de activități pot avea ca obiect:

- lucrări de construcții-montaj;
- transport de persoane și mărfuri;
- servicii de poștă și telecomunicații;
- închiriere de bunuri mobile sau imobile;
- operațiuni de intermediere sau de comision;
- reparații de orice natură;
- cesiuni de bunuri mobile necorporale, precum: dreptul de autor, de brevete, de licențe, de mărci de fabrică și de comerț, de titluri de participare;
- operațiuni de publicitate, consulting, studii, cercetări și expertize;
- operațiuni bancare, financiare, de asigurare sau asigurare.

Transferul proprietății bunurilor imobile între agenții economici, precum și între aceștia și instituții publice sau persoane fizice

1.3. — Intră în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată operațiunile privind transferul proprietății bunurilor imobile, indiferent de forma juridică prin care se realizează,

În categoria bunurilor imobile, în sensul ordonanței, se cuprind:

a) toate construcțiile imobiliare prin natura lor, cum sunt: locuințele, vilele, construcțiile industriale, comerciale, agricole sau cele destinate exercitării altor activități;

b) terenurile pentru construcții și cele situate în intravilan, inclusiv cele aferente localităților urbane sau rurale pe care sunt amplasate construcții sau alte amenajări;

c) bunurile de natură mobilă care nu pot fi detașate fără a fi deteriorate sau fără a antrena deteriorarea imobilelor înseși.

Operațiuni asimilate cu livrări de bunuri și prestări de servicii

1.4. — Vânzarea cu plata în rate sau închirierea unor bunuri pe baza unui contract, cu clauza trecerii proprietății asupra bunurilor respective după plata ultimei rate sau la o anumită dată.

1.5. — Preluarea de către agentul economic a unor bunuri din producția proprie sau, după caz, achiziționate, pentru care s-a exercitat dreptul de deducere, în vederea folosirii sub orice formă, în scop personal sau pentru a fi puse la dispoziția altor persoane fizice sau juridice în mod gratuit. Același regim se aplică și prestărilor de servicii.

Se exceptează de la prevederile de mai sus bunurile și serviciile acordate, în mod gratuit, în limitele și potrivit destinațiilor prevăzute prin lege.

Încadrarea în plafoanele în limita cărora pot fi predate bunuri și prestare servicii cu titlu gratuit se determină pe baza datelor raportate prin bilanțul contabil anual. Depășirea plafonului reprezintă operațiune impozabilă.

1.6. — După terminarea lichidării societății comerciale în nume colectiv, în comandită simplă sau cu răspundere limitată, conform art. 186 din Legea nr. 31/1990, repartizarea activului între asociați nu intră în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată, dacă pentru bunurile respective nu s-a exercitat dreptul de deducere potrivit legii.

1.7. — Transferul dreptului de proprietate prin schimb de bunuri și servicii are efectul a două livrări separate și se impozitează distinct, în condiții stabilite de Ministerul Finanțelor.

Importul de bunuri și servicii

1.8. — În sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată intră:

a) bunurile introduse în țară direct sau prin intermediari autorizați, de către orice persoană fizică sau juridică, în scopul prestării de servicii sau pentru vânzarea în

b) serviciile contractate de persoane juridice cu sediul sau cu domiciliul stabil în România cu persoane fizice sau juridice cu sediul sau cu domiciliul în străinătate.

CAPITOLUL II

Persoane fizice sau juridice care exercită activități supuse taxei pe valoarea adăugată

2.1. — Potrivit art. 2 din ordonanță, pentru ca operațiunile privind transferul proprietății bunurilor sau prestările de servicii efectuate cu plată, precum și cele asimilate acestora să intre în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată, trebuie ca acestea să rezulte dintr-o activitate economică având drept scop obținerea de profit, desfășurată de persoane juridice, cum sunt:

- a) regiile autonome;
- b) societățile comerciale;
- c) unitățile teritoriale din subordinea Administrației Naționale a Rezervelor Materiale;
- d) societățile agricole;
- e) unitățile cooperatiste;
- f) asociațiile și organizațiile cu scop lucrativ;
- g) liber-profioniștii autorizați, persoanele fizice și asociațiile familiale autorizate să desfășoare activități economice pe baza liberei inițiative.

Persoanele juridice, precum și persoanele fizice, indiferent dacă au fost înregistrate sau nu ca agenți economici, datorează taxa pe valoarea adăugată stabilită potrivit legii pentru operațiunile definite la pct. 1.8 din prezentele norme.

2.2. — Intrările și ieșirile de produse constituite în rezerve de mobilizare nu sunt supuse taxei pe valoarea adăugată la toți agenții economici mandatați în acest scop și care sunt înregistrați la organele fiscale ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată. Produsele respective se supun taxei pe valoarea adăugată la scoaterea lor din regimul de mai sus și la livrarea către alți beneficiari.

CAPITOLUL III

Operațiuni care nu intră în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată

3.1. — Potrivit art. 3 din ordonanță, nu se cuprind în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată operațiunile privind livrările de bunuri și prestările de servicii rezultate din activitatea specifică autorizată, efectuate de:

- a) asociațiile fără scop lucrativ, pentru activitățile având caracter social-filantropic;
- b) organizațiile care desfășoară activități de natură religioasă, politică sau civică;
- c) organizațiile sindicale, pentru activitățile legate direct de apărarea intereselor colective, materiale și morale ale membrilor lor;
- d) instituțiile publice, pentru activitățile lor administrative, sociale, educative, de apărare, ordine publică, siguranța statului, culturale și sportive;
- e) Camera de Comerț și Industrie a României, camerele de comerț și industrie teritoriale și Registrul comerțului.

3.2. — Același regim se aplică și vânzării către populație a imobilelor sau părților de imobile construite și date în folosință înainte de introducerea taxei pe valoarea adăugată; închirierii de imobile sau de părți ale acestora în scop de locuință; închirierii de spații în scop de locuință în camere, locuințe de serviciu sau în alte spații destinate locuinței, cu condiția respectării prevederilor legale privind determinarea tarifului de închiriere.

Sumele aferente lucrărilor executate și decontate de constructori până la data de 30 iunie 1993 pentru blocurile de locuințe aflate în diferite stadii de execuție nu se includ în baza de impozitare la vânzarea către populație a locuin-

3.3. — Nu intră în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată operațiunile efectuate de unitățile care nu au calitatea de agent economic și al căror venit este destinat autofinanțării.

Același regim se aplică și agenților economici care au ca obiect de activitate administrarea și întreținerea piețelor, oboarelor și târgurilor, pentru veniturile încasate în baza art. 27 din Legea nr. 27/1994 privind impozitele și taxele locale.

3.4. — Intră în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată operațiunile realizate de unitățile prevăzute la pct. 3.1 de mai sus care îndeplinesc condițiile unei activități economice, precum cele privind:

- activitatea comercială cu bunuri cumpărate sau realizate în unități proprii;
- activitatea hotelieră;
- alimentația publică;
- activitatea de turism;
- prestările de servicii.

Pentru activitățile economice de natura celor de mai sus se înregistrează ca plătitoare de taxă pe valoarea adăugată numai partea din structura asociației, organizației sau instituției (magazin, hotel, atelier, gospodărie anexă etc.), prin care se realizează operațiunile respective și pentru care este obligatorie organizarea distinctă a evidenței gestiunilor și contabilității care să permită determinarea taxei pe valoarea adăugată deductibilă. Nu se admite stabilirea taxei pe valoarea adăugată deductibilă pe bază de pro rata.

Subunităților respective li se atribuie cod fiscal potrivit art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 224/1993.

Unitățile care realizează din activitățile enumerate mai sus venituri de până la 50 milioane lei anual sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată potrivit art. 6 lit. A.i)12 din ordonanță.

Unitățile care realizează din activitățile enumerate mai sus venituri de peste 50 milioane lei anual, dar pentru care nu pot fi organizate distinct gestiunile și evidențele care să permită determinarea taxei pe valoarea adăugată deductibilă, aferentă activităților respective, nu intră în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată.

3.5. — Unitățile teritoriale din subordinea Administrației Naționale a Rezervelor Materiale, autorizate să desfășoare activități cu caracter comercial, intră în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată, cu excepția operațiunilor al căror venit este destinat autofinanțării.

3.6. — Regiile autonome ale aeroporturilor de interes public național cu specific deosebit, Regia Autonomă „Administrația Națională a Drumurilor din România” și regiile autonome de interes local, având ca obiect de activitate construirea, întreținerea și modernizarea drumurilor și a podurilor de interes național, județean, orașenesc și comunal, intră în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată numai pentru veniturile proprii obținute din prestări de servicii pentru terți, dacă acestea depășesc 50 milioane lei anual și reprezintă mai mult de 10% din totalul prestărilor de servicii efectuate.

Prestările de servicii efectuate cu finanțare de la bugetul de stat sau de la bugetele locale nu se supun taxei pe valoarea adăugată.

CAPITOLUL IV

Teritorialitatea

Conform art. 4 ultimul alineat din ordonanță, prestările de servicii sunt impozabile atunci când sunt utilizate în România, indiferent de locul unde este situat sediul sau de locul prestării de servicii.

În baza prevederilor de mai sus se stabilesc criteriile în funcție de care se determină locul prestării pentru serviciile utilizate în România.

4.1. De regulă, locul prestării de servicii se consideră a fi locul unde prestatorul de servicii își are stabilit sediul activității economice, iar în lipsa acestuia, acolo unde este situat domiciliul stabil al prestatorului de servicii, cu excepția următoarelor servicii pentru care locul prestării este:

1. Locul unde sunt situate bunurile de natură imobiliară

4.2. — Sunt supuse taxei pe valoarea adăugată lucrările de construcții-montaj executate pentru realizarea, repararea și întreținerea bunurilor imobile existente în România, independent de locul unde este situat sediul prestatorului — în țară sau în străinătate.

Același regim se aplică și închirierii de bunuri imobile, serviciilor de arhitectură, proiectare, de coordonare a lucrărilor de construcții, precum și serviciilor prestate de alți agenți economici cu activitate în domeniul bunurilor imobile (studii, expertize, reparații și alte prestări de servicii ale agenților imobiliari).

2. Locul unde se prestează transportul de persoane și de mărfuri

4.3. — Pentru activitatea de transport de persoane și de mărfuri, locul prestării de servicii este locul unde se efectuează transportul în funcție de distanțele parcurse de la punctul de plecare la cel de sosire.

3. Locul unde beneficiarul are stabilit sediul activității economice sau, în lipsa acestuia, domiciliul stabil al beneficiarului

4.4. — În această categorie se încadrează:

- a) închirierea de bunuri mobile corporale, inclusiv pe bază de contracte de leasing;
- b) cesiuni și concesiuni ale dreptului de autor, de brevete, de licențe, de mărci de fabrică și de comerț și alte drepturi similare;
- c) servicii de publicitate;
- d) prestațiile consultanților, inginerilor, birourilor de studii, avocaților, experților contabili și alte prestații similare;
- e) prelucrare de date și furnizare de informații;
- f) operațiuni bancare, financiare, de asigurare și de reasigurare;
- g) punere la dispoziție de personal;
- h) prestările intermediarilor care intervin în furnizarea serviciilor prevăzute la lit. a)–g) de mai sus.

4. Locul unde serviciile sunt prestate efectiv

4.5. — În această categorie se cuprind următoarele activități:

- a) culturale, artistice, sportive, științifice, educative, de divertisment sau similare, inclusiv serviciile accesorii și cele ale organizatorilor de astfel de activități;
- b) prestările accesorii transportului, cum sunt: încărcarea-descărcarea mijloacelor de transport, manipularea, paza și depozitarea mărfurilor, reparațiile, alimentarea cu carburanți și lubrifianți, întreținerea și alte servicii aferente mijloacelor de transport;
- c) expertize privind bunurile mobile corporale;
- d) lucrări efectuate asupra bunurilor mobile corporale.

4.6. — Pentru operațiunile enumerate mai sus se aplică

CAPITOLUL V

Operațiuni scutite de taxa pe valoarea adăugată

Operațiunile scutite de taxa pe valoarea adăugată sunt reglementate în art. 5 lit. c) și în art. 6 din ordonanță și nu se admite extinderea lor prin analogie.

În aplicarea prevederilor art. 6 din ordonanță, se precizează:

Cu privire la livrările de bunuri și prestările de servicii rezultate din activitatea specifică autorizată, efectuate în țară

5.1. — Se încadrează în scutirea prevăzută la art. 6 lit. A.a) din ordonanță operațiunile efectuate de unitățile autorizate să desfășoare activități sanitare, inclusiv veterinarie, și de asistență socială, indiferent de forma de organizare și de titularul dreptului de proprietate: spitale, sanatorii, policlinici, dispensare, cabinete medicale, cămine de bătrâni și de pensionari, case de copii, salvări și altele autorizate să desfășoare activități sanitare și de asistență socială; unitățile autorizate să desfășoare activități sanitare și de asistență socială în stațiuni balneoclimaterice; serviciile de cazare, masă și tratament prestate cumulativ de către agenții economici autorizați care își desfășoară activitatea în stațiuni balneoclimaterice și a căror contravaloare este decontată pe bază de bilete de tratament.

Sunt scutite, de asemenea, serviciile funerare prestate de unitățile sanitare sau de alte unități special autorizate.

În cazul în care unitățile enumerate mai sus desfășoară și alte activități decât cele sanitare și de asistență socială, încadrarea acestora în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată se efectuează în mod distinct, ținând seama de prevederile normelor legale.

Astfel, operațiunile economice efectuate în mod sistematic în vederea obținerii de profit, cum ar fi: livrările de medicamente, de bunuri din gospodăriile anexe, prestările hoteliere, inclusiv pensiunile, activitățile de comerț, se supun taxei pe valoarea adăugată, dacă unitatea în cauză realizează din aceste activități un venit total de peste 50 milioane lei anual.

5.2. — Sunt scutite, potrivit art. 6 lit. A.b) primul alineat din ordonanță, operațiunile efectuate de unitățile cuprinse, potrivit legii, în sistemul național de învățământ.

În situația în care unitățile prevăzute la alineatul precedent realizează și alte operațiuni impozabile, obținând din acestea venituri de peste 50 milioane lei anual, sunt obligate să depună cererea de luare în evidență ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, iar organele fiscale vor proceda conform prevederilor pct. 11.3 din prezentele norme.

Nu se încadrează în prevederile alin. 1 cursurile organizate cu plată de către agenți economici în scopul obținerii de profit.

5.3. — Sunt scutite, potrivit art. 6 lit. A.b) alineatul ultim din ordonanță, unitățile care desfășoară activitate de cercetare-dezvoltare și cărora li s-a atribuit, potrivit legii, spre execuție, programe, subprograme și teme componente ale Programului național de cercetare științifică și dezvoltare tehnologică, precum și acțiuni cuprinse în acesta.

5.4. — Sunt scutite, potrivit art. 6 lit. A.e) din ordonanță: — livrările de bunuri efectuate de gospodăriile agricole individuale cărora li s-a reconstituit sau li s-a constituit dreptul de proprietate asupra terenurilor agricole care le folosesc și le exploatează în mod individual;

— livrările de bunuri efectuate de asociațiile constituite conform art. 2 din Legea nr. 36/1991.

5.5. — Sunt scutite, potrivit art. 6 lit. A.f) din ordonanță, organizațiile de nevăzători și asociațiile persoanelor handicapate care desfășoară activități în scop social, precum și

nr. 57/1992 privind încadrarea în muncă a persoanelor handicapate.

Unitățile economice aparținând organizațiilor enumerate mai sus, care nu se încadrează în reglementările prevăzute la alineatul precedent, sunt supuse taxei pe valoarea adăugată, dacă realizează o cifră de afaceri de peste 50 milioane lei anual.

5.6. — Sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată, potrivit art. 6 lit. A.g) din ordonanță, vânzările de preparate culinare care fac parte din meniul propriu servit personalului care își desfășoară activitatea în unitățile ce participă la finanțarea cheltuielilor de regie ale cantinelor.

Aceiași regim se aplică și cantinelor care nu sunt organizate pe lângă o unitate, însă numai pentru meniul propriu servit pe bază de abonament personalului unor unități cu care s-a încheiat contract în acest sens și la prețuri stabilite fără profit.

Vânzarea preparatelor culinare proprii la alte persoane decât cele prevăzute mai sus, precum și a altor produse achiziționate în vederea revânzării, care nu sunt cuprinse în meniul propriu, este supusă taxei pe valoarea adăugată, dacă aceste operațiuni depășesc plafonul de scutire de 50 milioane lei cifră de afaceri anuală.

Cantinele care realizează o cifră de afaceri anuală de peste 50 milioane lei din activitățile impozabile prevăzute la alineatul precedent vor fi luate în evidență ca plătitoare de taxă pe valoarea adăugată și vor prezenta deconturi distincte pentru întreaga activitate desfășurată de acestea.

5.7. — Unitățile scutite de taxa pe valoarea adăugată potrivit art. 6 lit. A.h)1 – h)6 și i)6 din ordonanță, care realizează operațiuni impozabile, vor fi luate în evidență ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, dacă din aceste operațiuni obțin o cifră de afaceri anuală mai mare de 50 milioane lei.

5.8. — Sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată, potrivit art. 6 lit. A. i)3 din ordonanță, operațiunile de:

- a) tipărire a timbrelor;
- b) vânzare a timbrelor la valoarea declarată.

Nu sunt scutite vânzările de timbre filatelice pentru colecții la alte valori decât cele declarate.

5.9. — Sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată, potrivit art. 6 lit. A. i)5 din ordonanță:

1. operațiunile care intră în sfera impozitului pe spectacole, reglementate prin Hotărârea Guvernului nr. 679/1991. Sunt scutite sumele încasate din vânzarea билетelor și a abonamentelor pentru care se datorează impozitul pe spectacole de către unitatea de exploatare, precum și sumele repartizate din încasări proprietarilor și difuzorilor de filme, în activitatea de exploatare și de difuzare a filmelor cinematografice pentru public;

2. operațiunile care intră în sfera de aplicare a impozitului pe activitatea de taximetrie, reglementate în art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1992, aprobată și modificată prin Legea nr. 114/1992, și care se referă la persoanele fizice autorizate potrivit Decretului-lege nr. 54/1990, precum și la colaboratorii cu autoturisme proprii ai societăților comerciale care desfășoară activitate de taximetrie;

3. activitatea de jocuri de noroc desfășurată de agenții economici autorizați de Comisia de coordonare, avizare și atestare a jocurilor de noroc.

5.10. — Sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată, potrivit art. 6 lit. A. i)6 din ordonanță:

1. vânzarea de cărți, inclusiv dicționare și enciclopedii, ziare și reviste, indiferent de modul de realizare: directă, prin intermediari, pe bază de abonament. Nu sunt scutite vânzările de cărți și publicații, precum și ziare și reviste

realizate exclusiv în scopuri comerciale, de reclamă și publicitate;

2. activitățile posturilor de radio și de televiziune, altele decât cele de reclamă și publicitate, atât la unitățile care realizează programele, cât și la cele care le difuzează. Lucrările efectuate pentru recepția programelor audiovizuale sunt supuse taxei pe valoarea adăugată.

5.11. — Produsele și serviciile scutite de taxa pe valoarea adăugată potrivit art. 6 lit. A. i)11 din ordonanță sunt cele prevăzute în lista-anexă la Ordonanța Guvernului nr. 3/1992, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 288 din 12 decembrie 1995. Începând cu data de 1 ianuarie 1997, poziția nr. 7 din lista-anexă se modifică corespunzător prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 21/1996, având următorul cuprins:

„7. Transportul fluvial al localnicilor în Delta Dunării și pe relațiile Orșova–Moldova Nouă, Brăila–Hârșova, Galați–Grindu.“

La poziția „Pâine“ din lista-anexă la Ordonanța Guvernului nr. 3/1992, republicată, se încadrează:

- pâinea albă, semialbă, neagră, simplă și cu adaosuri, inclusiv specialitățile de pâine cu specific local, indiferent de denumire, gramaj și producător;
- produsele de franzelărie, simple și cu adaosuri: chifle, cornuri, batoane, franzelute, bulci, produse tradiționale;
- covrigi simpli și cu adaosuri.

5.12. — Scutirea de taxa pe valoarea adăugată prevăzută la art. 6 din ordonanță se aplică atât de către agenții economici producători, importatori, comisionari, cât și de cei care comercializează produsele și serviciile respective, cu excepția agenților economici din rețeaua de alimentație publică și a celor care practică adaosul comercial de alimentație publică care determină taxa pe valoarea adăugată colectată pe baza prețului total aferent produselor culinare vândute, inclusiv pâinea, produsele de franzelărie și de panificație prevăzute mai sus.

CAPITOLUL VI

Operațiuni impozabile prin opțiune

6.1. — Potrivit art. 7 din ordonanță, agenții economici, precum și unitățile economice din cadrul altor persoane juridice, care efectuează operațiuni scutite de taxa pe valoarea adăugată, potrivit art. 6 lit. A. f), i)12 din ordonanță, pot opta pentru plata acestei taxe.

6.2. — Aprobarea se dă de către Ministerul Finanțelor prin organele fiscale la care agenții economici sunt înregistrați ca plătitori de impozite și taxe, pe bază de cerere și de justificare economică prezentate de solicitant, numai în condițiile în care includerea operațiunilor respective în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată nu influențează negativ alte activități specifice sau produse scutite de taxa pentru protecția socială.

Cererile de opțiune pentru o parte a activității desfășurate de agenții economici care se încadrează în prevederile art. 6 lit. A. f) se aprobă de către organele fiscale numai în condițiile organizării distincte a evidenței gestiunilor și contabilității, care să permită determinarea taxei pe valoarea adăugată deductibilă.

Aprobarea este irevocabilă până la data de 31 decembrie a celui de-al patrulea an următor celui în care s-a introdus plata taxei pe valoarea adăugată prin opțiune și se prelungește, de drept, pentru încă 5 ani, dacă, în cursul perioadei inițiale, agentul economic plătitor prin opțiune a beneficiat de rambursarea taxelor aferente bunurilor de

CAPITOLUL VII

Faptul generator și exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată

7.1. — Potrivit prevederilor art. 10 alin. 1 și ale art. 12 din ordonanță, faptul generator și exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată iau naștere, de regulă, în momentul efectuării livrării bunurilor mobile, transferului proprietății bunurilor imobiliare sau prestării serviciilor.

7.2. — Prin art. 10 ultimul alineat și prin art. 11 din ordonanță se reglementează condițiile în care ia naștere faptul generator al taxei pe valoarea adăugată aferentă unor operațiuni specifice, condiții care determină și exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată aferentă operațiunilor respective.

7.3. — Pentru bunurile din import aflate în regim de tranzit, antrepozit sau de introducere temporară în țară, potrivit Regulamentului vamal al României, faptul generator al taxei pe valoarea adăugată ia naștere la data când bunurile în cauză sunt scoase din regimul de mai sus și s-au întocmit formalitățile vamale corespunzătoare noii destinații.

Bunurile din import introduse în țară în regim de leasing, după data de 1 iulie 1993, se supun taxei pe valoarea adăugată la beneficiar, corespunzător sumelor și termenelor de plată prevăzute în contractele încheiate pentru perioada de leasing.

În cazul în care la expirarea perioadei de leasing bunurile trec în proprietatea beneficiarului, se datorează taxa pe valoarea adăugată pentru suma negociată de părți, în plus față de suma prevăzută în contractul de leasing.

Sumele rămase de plată, aferente bunurilor introduse în țară în regim de leasing înainte de data de 1 iulie 1993, prevăzute în contracte cu scadențe după această dată, nu se supun taxei pe valoarea adăugată. La expirarea perioadei de leasing se aplică prevederile alin. 3 de mai sus.

7.4. — Pentru bunurile din import predate producătorilor în cadrul operațiunilor legate, import-export, în vederea realizării produselor ce urmează a fi exportate, a căror contravaloare reprezintă plata importurilor, exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată ia naștere atât la furnizor, cât și la beneficiar, la data livrării produselor la export, în condiții stabilite de Ministerul Finanțelor.

7.5. — Pentru bunurile exportate care s-au returnat, faptul generator al taxei pe valoarea adăugată intervine la data când bunurile respective au fost valorificate către beneficiarii interni.

7.6. — Exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată este anticipată faptului generator al taxei pe valoarea adăugată, atunci când:

a) factura este emisă înaintea efectuării livrării bunurilor sau prestării serviciilor;

b) contravaloarea bunurilor sau a serviciilor se încasează înaintea efectuării livrării bunurilor sau prestării serviciilor;

c) se încasează avansuri, cu excepția avansurilor acordate pentru:

– plata importurilor și taxelor datorate în vamă;

– realizarea producției destinate exportului;

– efectuarea de plăți în contul clientului;

– activitatea de intermediere în turism;

– livrări de bunuri și prestări de servicii scutite de taxa pe valoarea adăugată.

7.7. — Pentru livrările de bunuri și prestările de servicii, care se efectuează continuu sau succesiv, precum și pentru cele la care se încasează, de regulă, avansuri, cu auto-

înregistrați ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată intervine la data stabilirii debitului clientului, pe bază de factură sau alt document legal aprobat.

7.8. — Exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată aferentă avansurilor încasate de agenții economici care au câștigat licitații pentru efectuarea obiectivelor finanțate din credite acordate de organismele financiare internaționale (B.I.R.D., B.E.R.D. etc.) statului român sau garantate de acesta ia naștere la data facturării situațiilor de lucrări.

7.9. — Pentru lucrările de construcții pentru care se încasează avansuri și se fac decontări parțiale pe bază de situații de lucrări facturate, exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată ia naștere la data facturării situațiilor de lucrări.

7.10. — Antreprenorii de lucrări imobiliare pot opta pentru plata taxei pe valoarea adăugată la livrarea imobilelor, pentru lucrările și în condițiile următoare:

a) lucrările imobiliare să aibă caracter deosebit și să fie executate în cadrul unui contract unic care prevede obligația antreprenorului de a asigura procurarea, instalarea sau încorporarea bunurilor mobile în lucrarea respectivă;

b) lucrările imobiliare la care materialele și aparatele indispensabile pentru funcționarea instalațiilor sau încorporate în lucrare depășesc 50% din prețurile negociate între antreprenor și beneficiar.

Oțiunea se aprobă de către organul fiscal la care agentul economic este înregistrat ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată, pe baza unei declarații prin care antreprenorul se obligă să achite, la efectuarea livrărilor, taxa pe valoarea adăugată aferentă lucrărilor, care se încadrează în prevederile de mai sus. Aprobarea opțiunii se comunică beneficiarilor în termen de 10 zile de la acordare.

După obținerea aprobării se interzice antreprenorilor facturarea taxei pe valoarea adăugată înainte de efectuarea livrării, iar beneficiarilor, deducerea taxei pe valoarea adăugată înainte de recepționarea lucrării.

Nerespectarea condițiilor de mai sus atrage anularea opțiunii și obligarea la plata taxei pe valoarea adăugată, în condițiile prevăzute la art. 12 din ordonanță.

Antreprenorul poate renunța oricând la opțiunea primită. În această situație, are obligația achitării taxei pe valoarea adăugată aferentă avansurilor încasate.

7.11. — Exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată aferentă sumelor constituite drept garanție pentru acoperirea eventualelor reclamații privind calitatea lucrărilor ia naștere la data încheierii procesului-verbal de recepție definitivă sau, după caz, la data încasării sumelor, dacă încasarea este anterioară acestuia.

7.12. — Pentru livrările de bunuri și prestările de servicii efectuate între agenții economici plătitori de taxă pe valoarea adăugată cu încasare la termen de peste 90 de zile, exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată colectată la furnizor și deductibilă la beneficiar ia naștere la data scadenței plății stabilite conform clauzelor contractuale. Data scadenței plății se înscrie în mod obligatoriu în factură sau în alt document legal întocmit.

CAPITOLUL VIII

Baza de impozitare

8.1. — Ca regulă generală, baza de impozitare este constituită pentru livrările de bunuri și prestările de servicii, din toate sumele, valorile, bunurile sau serviciile primite sau care urmează a fi primite de furnizor sau de prestator în contrapartidă pentru livrările sau prestările de servicii efectuate, exclusiv taxa pe valoarea adăugată.

8.2. — În cazul plății în natură, valoarea tuturor bunuri-

integrală a contravalorii bunurilor livrate sau, după caz, a serviciilor prestate.

8.3. — Pentru determinarea bazei de impozitare aferente livrărilor de bunuri și prestărilor de servicii în devize, furnizorul este obligat să emită concomitent factura, atât în devize cât și în lei, utilizând cursul de referință stabilit de Banca Națională a României, valabil pentru ziua în care a avut loc livrarea sau prestarea.

8.4. — Agenții economici, care au câștigat licitații pentru realizarea unor obiective finanțate din credite acordate de organisme financiare internaționale statului român sau garantate de acesta, determină baza de impozitare în condițiile stabilite prin contractele încheiate.

8.5. — Baza de impozitare se determină integral la livrarea bunurilor sau la prestarea serviciilor sau, după caz, la întocmirea facturilor, chiar dacă în contract se prevede plata în rate sau la anumite termene, conform prevederilor pct. 7.12 din prezentele norme.

8.6. — Agenții economici care realizează atât livrări de bunuri și prestări de servicii, cât și operațiuni de intermediere determină baza de impozitare corespunzător fiecărei categorii de operațiuni, potrivit prevederilor art. 13 din ordonanță.

8.7. — Pentru vânzările de bunuri în regim de consignație, baza de impozitare se determină după cum urmează:

a) suma obținută din vânzarea bunurilor cumpărate de la agenții economici sau încredințate de aceștia pentru a fi vândute. Pentru bunurile încredințate vândute, agenții economici respectivi sunt obligați să emită facturi conținând elementele prevăzute la art. 25 lit. B din ordonanță, cel mai târziu în ultima zi a lunii în care s-a efectuat vânzarea;

b) suma reprezentând comisionul aplicat asupra vânzărilor de bunuri aparținând persoanelor fizice neînregistrate ca agenți economici sau persoanelor juridice necuprinse în sfera de aplicare sau scutite de plata taxei pe valoarea adăugată.

8.8. — Pentru activitatea de intermediere în turism, baza de impozitare se determină la prestarea efectivă a serviciilor și se stabilește ca diferență între prețul total, inclusiv taxa pe valoarea adăugată, plătit de client agențiilor de turism sau organizatorilor de circuite turistice, și prețul, inclusiv taxa pe valoarea adăugată, facturat de prestatorii serviciilor de transport, hoteliere, de restaurant și de alți prestatori care execută material serviciile utilizate de client.

Din taxa calculată pe baza cotei de 15,254%, aplicată asupra bazei de impozitare determinată potrivit prevederilor de mai sus, se scade taxa pe valoarea adăugată aferentă bunurilor și serviciilor achiziționate, destinate necesităților proprii de funcționare a agenției de turism sau organizatorilor de circuite turistice.

Agentii economici care prestează serviciile de turism folosind mijloace proprii sau închiriate (mijloace de transport, hoteluri, restaurante etc.) determină baza de impozitare potrivit art. 13 lit. b) din ordonanță.

8.9. — Operațiunile realizate de casele de amanet sunt supuse taxei pe valoarea adăugată astfel:

a) corespunzător comisionului încasat, când împrumutul este restituit la termen;

b) corespunzător valorii obținute din vânzarea bunurilor care devin proprietatea casei de amanet, ca urmare a nerestituirii împrumutului;

c) corespunzător prețului de piață, pentru bunurile care devin proprietatea casei de amanet și sunt utilizate potrivit art. 2 pct. 2.2 din ordonanță.

8.10. — Pentru tranzacțiile cu bunuri mobile și imobile în executarea creanțelor, baza de impozitare se determină

8.11. — Echipamentul de lucru suportat parțial de salariați se supune taxei pe valoarea adăugată numai corespunzător valorii bunurilor, care este suportată de salariați, iar exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată intervine la data prevăzută pentru plata ratelor.

8.12. — În cazul în care anumite elemente accesorii ale prețului nu sunt determinate în mod precis în momentul livrării mărfurilor sau prestării serviciilor din țară sau din import, toate sumele percepute ulterior se impozitează separat în condițiile prevăzute de ordonanță.

Reprezintă cheltuieli accesorii ale livrărilor de bunuri sau prestărilor de servicii comisioanele, cheltuielile de ambalare, de transport, de asigurare și altele de asemenea natură datorate de cumpărător, în măsura în care nu au fost cuprinse în prețurile negociate.

Conform art. 14 din ordonanță nu se cuprind în baza de impozitare:

8.13. — remizele și alte reduceri de preț acordate de către furnizor direct clientului, inclusiv cele acordate după facturarea bunurilor sau serviciilor; bunurile acordate de către furnizori clienților în vederea stimulării vânzărilor, în condițiile prevăzute în contractele încheiate.

Pentru a putea fi excluse din baza de impozitare, remizele și alte reduceri de preț trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) să fie efective și în sume exacte în beneficiul clientului;

b) să nu constituie, în fapt, remunerarea unui serviciu sau o contrapartidă pentru o prestație oarecare;

c) să fie reflectate în facturi sau în alte documente legale, iar pentru cele acordate după facturare să se respecte prevederile art. 28 din ordonanță;

8.14. — penalizările pentru neîndeplinirea totală sau parțială a obligațiilor contractuale.

Excluderea din baza de impozitare se face numai dacă penalitățile sunt percepute peste prețurile și tarifele negociate.

Nu se exclud din baza de impozitare sumele încasate pentru acoperirea prejudiciilor provocate de distrugerea, deteriorarea, nerestituirea în termen a bunurilor închiriate sau altele similare, care, în fapt, reprezintă contravaloarea bunurilor livrate;

8.15. — dobânzile percepute pentru plățile cu întârziere, pentru vânzări cu plata în rate sau la termene de peste 90 de zile;

8.16. — sumele achitate de furnizor sau de prestator în contul clientului și care apoi se decontează acestuia. Exercițarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă sumelor respective se face numai de către clientul în contul căruia s-au achitat sumele respective;

8.17. — ambalajele care circulă între furnizorii de marfă și clienți, prin schimb, fără facturare;

8.18. — sumele încasate de la bugetul de stat de către agenții economici înregistrați la organele fiscale ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată sub formă de subvenții sau alocații bugetare destinate finanțării investițiilor, acoperirii diferențelor de preț și de tarif, finanțării stocurilor de produse cu destinație specială.

Sumele încasate de la bugetul de stat de către agenții economici înregistrați la organele fiscale ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată și care sunt destinate finanțării obiectivelor proprii de investiții nu se cuprind în baza de impozitare.

Taxa pe valoarea adăugată aferentă bunurilor și serviciilor achiziționate, destinate realizării obiectivelor de investiții finanțate în condițiile prevăzute mai sus, se deduce în condițiile și pe termenul prevăzut în art. 14 din prezentele norme.

Cu sumele deduse, potrivit legii, este obligatorie reîntregirea disponibilităților pentru investiții. În cursul anului financiar, sumele respective pot fi utilizate numai pentru plăți aferente aceluiași obiectiv de investiții pentru care s-au primit alocațiile de la bugetul de stat.

La încheierea exercițiului financiar, sumele deduse și neutilizate, potrivit alineatului precedent, se virează la bugetul de stat în conturile și la termenele stabilite prin instrucțiuni emise de Ministerul Finanțelor.

Conform art. 15 din ordonanță, baza de impozitare va fi redusă corespunzător în situațiile:

8.19. — refuzurilor totale sau parțiale rămase definitive;

8.20. — ambalajelor în care s-a expedit marfa, restituite și facturate de clienți;

8.21. — neîncasării totale sau parțiale a contravalorii bunurilor sau serviciilor de la clienți, declarați insolabili prin hotărâri judecătorești definitive.

8.22. — Sumele necuprinse în baza de impozitare la furnizori sau la prestatori, potrivit art. 14 și 15 din ordonanță, atrag în mod corespunzător pierderea dreptului de deducere la beneficiari. În acest scop, beneficiarilor le revin următoarele obligații:

1. să înregistreze în jurnalul pentru cumpărări valoarea facturilor și taxa pe valoarea adăugată, corectate cu reducerile acordate de furnizori și, respectiv, cu influențele rezultate din refuzurile făcute;

2. să solicite și să urmărească primirea de la furnizori a facturilor corectate, potrivit art. 28 din ordonanță.

CAPITOLUL IX

Cotele de impozitare

9.1. — În conformitate cu art. 17 din ordonanță, în România se aplică următoarele cote de impozitare:

— cota normală de 18%;

— cota redusă de 9%;

— cota zero.

1. Cota de 18%

9.2. — Cota de 18% se aplică, potrivit prevederilor art. 17 lit. A din ordonanță, asupra operațiunilor privind:

A. vânzările de bunuri mobile și imobile, efectuate de către agenții economici înregistrați ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, către beneficiari cu sediul sau cu domiciliul în România, cu excepția bunurilor supuse cotei reduse de 9% și a celor scutite potrivit legii.

Aceeași cotă se aplică și vânzărilor de bunuri către persoanele fizice nerezidente în România;

B. importul de bunuri mobile, precum și vânzarea acestora către beneficiari, în condițiile prevăzute la lit. A de mai sus;

C. prestările de servicii pentru care locul prestării stabilit conform prevederilor cap. IV din prezentele norme este situat în România, cu excepția celor supuse cotei reduse de 9% și a celor scutite potrivit legii.

2. Cota redusă de 9%

9.3. — Cota redusă de 9% se aplică de agenții economici producători, importatori, comisionari și de cei care comercializează produsele și serviciile supuse cotei conform art. 1 lit. B din ordonanță, cu excepția agenților economici din rețeaua de alimentație publică și a celor care practică adaosul comercial de alimentație publică.

9.4. — Agențiile de reclamă și publicitate care preiau comenzi de reclamă și publicitate în contul ziarelor și revistelor aplică pentru comisionul convenit, reprezentând o parte din tarifele stabilite de ziare și reviste, cota de 9% stabilită

Nu se încadrează în prevederile de mai sus reclama și publicitatea efectuate direct de agențiile de reclamă și publicitate cu mijloace proprii sau închiriate, precum și prin publicații cu profil de reclamă și publicitate pentru care se aplică cota de 18%.

3. Cota zero

Cota zero se aplică, potrivit prevederilor art. 17 lit. B din ordonanță, pentru:

9.4. — exportul de bunuri și prestările de servicii legate direct de exportul bunurilor, efectuate de agenții economici cu sediul în România.

Se consideră *export* livrările de bunuri efectuate de agenții economici cu sediul în România către beneficiari cu sediul în străinătate și care sunt transportate în afara teritoriului țării, cu îndeplinirea formalităților vamale pentru export.

Cota zero se aplică și prestărilor de servicii legate direct de exportul bunurilor, cum sunt:

a) serviciile prestate de comisionari sau de alți intermediari care intervin în operațiunile de export;

b) serviciile prestate de agenții economici autorizați pentru certificarea calității produselor livrate la export, pentru eliberarea certificatelor de origine și a altor avize solicitate de exportator;

c) transportul mărfurilor exportate la destinație în străinătate;

d) prestările accesorii la transportul bunurilor exportate: încărcări-descărcări ale mijloacelor de transport, manipulări ale mărfurilor;

e) închirierea mijloacelor de transport, inclusiv cele dotate cu materiale necesare pentru protecția mărfurilor exportate;

f) paza și depozitarea mărfurilor exportate;

g) operațiunile de prezentare și ambalare a produselor destinate exportului;

h) livrările de bunuri destinate aprovizionării navelor și aeronavelor care prestează transporturi internaționale de persoane și de mărfuri.

9.5. — Prestatorii de servicii beneficiază de cota zero numai în condițiile în care prestarea se efectuează pe bază de documente prezentate de beneficiari, din care să rezulte că operațiunile în cauză sunt direct legate de exportul de bunuri.

În cazul în care nu se îndeplinește condiția de mai sus, prestatorul facturează serviciile aplicând cota de 18%, urmând ca exportatorul să aplice prevederile art. 18-21 din ordonanță.

9.6. — Justificarea realității exportului de bunuri și a prestărilor de servicii legate direct de exportul bunurilor se face cu:

a) pentru exportul de bunuri:

— factura externă;

— declarația vamală de export, vizată de organele vamale;

— documentele de transport internațional și, după caz, polița de asigurare și/sau de reasigurare, precum și cu alte documente specifice care să certifice realitatea exportului, stabilite de Ministerul Finanțelor;

b) pentru prestările de servicii legate direct de exportul bunurilor:

— copia de pe declarația vamală de export vizată de organele vamale sau, după caz, documentele de transport internațional, polița de asigurare și/sau de reasigurare, precum și alte documente specifice prestărilor efectuate în

9.7. — Prestările de servicii efectuate de agenții economice cu sediul în România, contractate cu beneficiari cu sediul sau cu domiciliul în străinătate, pentru care locul prestării se situează în străinătate potrivit criteriilor stabilite la cap. IV din prezentele norme.

Justificarea cotei zero se face cu:

- contractele încheiate cu partenerii externi sau, după caz, comanda acestora;
- factura externă;
- dovada încasării facturii externe sau, după caz, a introducerii în bancă a declarației de încasare valutară.

Sunt, de asemenea, supuse cotei zero:

9.8. — transportul internațional de persoane în și din străinătate, efectuat prin curse regulate de agenții economice autorizați cu sediul în România, cu excepția celui pentru agenții economice care intermediază activitatea de turism internațional, care determină baza de impozitare conform prevederilor pct. 8.8 din prezentele norme.

Cota zero se aplică și prestărilor de servicii legate direct de transportul internațional de persoane efectuat prin curse regulate.

Cota zero pentru transportul internațional auto de persoane efectuat prin curse regulate se aplică numai dacă durata acestuia pe parcurs extern depășește 24 de ore.

Justificarea realității transportului internațional auto de persoane se face pe baza următoarelor documente:

- licența de transport;
- licența de execuție pentru curse regulate de călători;
- caietul de sarcini;
- foaia de parcurs, scrisoarea de transport și alte documente oficiale din care să rezulte data de ieșire/intrare din/în țară;
- documentele emise de prestatorii serviciilor de cazare, de masă etc. din străinătate;

9.9. — trecerea mijloacelor de transport, de mărfuri și de călători cu mijloace de transport fluvial specializate între România și statele vecine;

9.10. — bunurile și serviciile în favoarea directă a misiunilor diplomatice, a oficiilor consulare și a reprezentanțelor internaționale interguvernamentale, acreditate în România, precum și a personalului acestora, în condițiile stabilite de Ministerul Finanțelor pe bază de reciprocitate;

9.11. — bunurile cumpărate din expozițiile organizate în România, precum și din rețeaua comercială, expediate sau transportate în străinătate de către cumpărătorul care nu are domiciliul sau sediul în România, în condițiile stabilite de Ministerul Finanțelor;

9.12. — bunurile și serviciile destinate realizării unor obiective pe teritoriul României cu finanțare directă asigurată din ajutoare sau împrumuturi nerambursabile acordate de guverne străine, de organisme internaționale, precum și de organizații nonprofit și de caritate, în condițiile stabilite de Ministerul Finanțelor;

9.13. — materialele, accesoriile și alte bunuri care sunt introduse din teritoriul vamal al României în zonele libere cu îndeplinirea formalităților de export; redevențele și chirii aferente terenurilor și construcțiilor din zonele libere.

4. Cotele de 18% și 9%, recalculate

9.14. — Cotele prevăzute de art. 17 din Ordonanță se aplică asupra bazei de impozitare, determinată potrivit art. 13 din Ordonanță, în care nu este cuprinsă taxa pe valoarea adăugată.

Pentru bunurile comercializate prin comerțul cu amănuntul (magazine comerciale, consignații, unități de alimentație publică sau alte unități care au relații directe cu populația), pentru prestații de servicii (servicii de turism, poșta,

telefon, telegraf etc.), prețurile sau tarifele practicate cuprind și taxa pe valoarea adăugată.

În aceste condiții, taxa pe valoarea adăugată se determină prin aplicarea unei cote recalculată asupra sumei obținute din vânzarea bunurilor și din prestarea serviciilor respective, astfel:

— $(18 : 118) \times 100 = 15,254$ pentru operațiunile supuse cotei de 18%;

— $(9 : 109) \times 100 = 8,257$ pentru operațiunile supuse cotei de 9%.

Același regim se aplică și pentru determinarea taxei pe valoarea adăugată aferentă bunurilor vândute pe bază de licitație, pe bază de evaluare sau expertiză, precum și pentru alte situații în care în documentele legale nu se specifică în mod expres cuantumul taxei pe valoarea adăugată.

CAPITOLUL X

Regimul deducerilor

10.1. — Potrivit art. 18 din Ordonanță, plătitorii de taxă pe valoarea adăugată au dreptul la deducerea taxei aferente bunurilor și serviciilor achiziționate, destinate realizării de:

a) operațiuni supuse taxei pe valoarea adăugată conform art. 17 din Ordonanță;

b) bunuri și servicii scutite de taxa pe valoarea adăugată, pentru care, prin lege, se prevede în mod expres exercitarea dreptului de deducere;

c) acțiuni de sponsorizare, reclamă și publicitate, precum și pentru alte acțiuni prevăzute de lege, cu respectarea plafoanelor și destinațiilor prevăzute în acestea.

10.2. — Prestatorii de servicii de transport de mărfuri, de persoane sau de servicii accesorii transportului au drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă intrărilor de bunuri și servicii, indiferent de faptul că acestea au fost destinate transportului pe parcurs extern sau intern, cu respectarea celorlalte condiții prevăzute la cap. VI din Ordonanță.

10.3. — Pentru bunurile acordate de către furnizorii clienților, în vederea stimulării vânzărilor în condițiile prevăzute în contractele încheiate, conform prevederilor art. 14 lit. a) din Ordonanță, agenții economici vor exercita dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă intrărilor, potrivit legii.

10.4. — Bunurile și serviciile achiziționate pentru realizarea operațiunilor prevăzute la pct. 10.1 cuprind materiile prime și materialele, combustibilul și energia, piesele de schimb, obiectele de inventar și de natura mijloacelor fixe, precum și alte bunuri și servicii ce urmează a se reflecta în cheltuielile de producție sau, după caz, de circulație.

10.5. — Nu poate fi dedusă, potrivit legii, taxa pe valoarea adăugată aferentă intrărilor referitoare la:

a) bunuri și servicii destinate realizării de operațiuni scutite de taxa pe valoarea adăugată, pentru care legea nu prevede exercitarea dreptului de deducere;

b) bunuri și servicii achiziționate de furnizor sau de prestator în contul clientului și care apoi se decontează acestuia potrivit pct. 8.16 din prezentele norme;

c) servicii de transport, hoteliere, de restaurant și altele efectuate pentru agenții economici care desfășoară activitate de intermediere în turism;

d) alte cheltuieli care nu au legătură directă și exclusivă cu activitatea agentului economic, cum ar fi cele pentru: distracție, divertisment, achiziționarea și întreținerea autoturismelor folosite pentru activități ce nu au drept scop obținerea de venituri din activitatea de servicii (turism, poșta,

e) bunuri și servicii aprovizionate pe bază de documente care nu îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 25 lit. B din ordonanță;

f) bunurile lipsă sau depreciate calitativ în timpul transportului, constatate peste normele legale, neimputabile, pe baza documentelor întocmite pentru preluarea bunurilor de la transportator și pentru înregistrarea lor în gestiunea agentului economic.

10.6. — Exercițarea dreptului de deducere nu se face pentru fiecare operațiune în parte, ci pentru ansamblul operațiunilor realizate în cursul unei luni.

10.7. — În situația în care un agent economic realizează atât operațiuni cu drept de deducere, cât și operațiuni fără drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă aprovizionărilor, dreptul de deducere se determină, potrivit art. 20 din ordonanță, în raport cu participarea bunurilor și serviciilor achiziționate la realizarea operațiunilor cu drept de deducere.

Gradul de participare a bunurilor și a serviciilor la realizarea operațiunilor cu drept de deducere se determină pe bază de pro rata rezultată ca raport între contravaloarea bunurilor livrate și a serviciilor prestate cu drept de deducere și totalul operațiunilor realizate. În situația în care pro rata nu asigură determinarea corectă a taxei pe valoarea adăugată aferentă bunurilor și serviciilor destinate realizării operațiunilor prevăzute la art. 18 din ordonanță, Ministerul Finanțelor poate aproba criteriile specifice pentru exercițarea dreptului de deducere.

Operațiunile realizate de cantine, creșe, grădinițe și cluburi sportive nu se includ în decontul întocmit de unitatea pe lângă care sunt organizate.

10.8. — Taxa pe valoarea adăugată aferentă mijloacelor fixe, materiilor prime, altor bunuri și servicii achiziționate înainte de punerea în funcțiune a unui obiectiv de investiții, dedusă potrivit prevederilor de mai sus, se recalculează la expirarea primului an de funcționare, în condițiile prevăzute la art. 20 din ordonanță.

10.9. — Pentru exercițarea dreptului de deducere, agenții economici plătitori de taxă pe valoarea adăugată sunt obligați:

A. să justifice prin documente legal întocmite cuantumul taxei.

Documentele legale sunt:

a) facturile, după caz, chitanța fiscală pentru bunurile și serviciile cumpărate de la furnizorii din țară;

b) declarația vamală de import sau actul constatator al organelor vamale; pentru importurile efectuate prin comisionari, taxa pe valoarea adăugată înscrisă în declarația vamală de import sau în actul constatator se deduce numai de către unitatea beneficiară, pe baza documentelor respective transmise în copie certificată de comisionari;

c) documentul care confirmă achitarea taxei pe valoarea adăugată de către agentul economic, pentru operațiunile prevăzute la art. 8 din ordonanță;

d) documentele specifice privind aplicarea taxei pe valoarea adăugată aprobate conform Hotărârii Guvernului nr. 768/1992.

Documentele aferente intrării de bunuri și servicii care nu sunt legate direct și exclusiv de activitatea agentului economic, precum și cele destinate folosirii în scop personal sau pentru a fi puse la dispoziția unor persoane fizice sau juridice în mod gratuit nu vor fi înscrise în jurnalul pentru cumpărări, iar taxa pe valoarea adăugată aferentă nu este deductibilă.

În condițiile în care, pentru destinațiile de mai sus, au fost înscrise în jurnalul pentru cumpărări și servicii agentului economic, se aplică prevederile art. 25 lit. B din ordonanță.

tului economic, se aplică prevederile pct. 1.5 din prezentele norme;

B. să justifice că bunurile în cauză sunt destinate pentru desfășurarea activității agentului economic și sunt proprietatea acestuia.

10.10. Modalitățile de exercițare a dreptului de deducere sunt:

a) prin reținerea, din suma reprezentând taxa pe valoarea adăugată aferentă livrărilor de bunuri și prestațiilor de servicii, a taxei pe valoarea adăugată aferentă intrărilor;

b) prin rambursarea de către organul fiscal a sumei reprezentând diferența dintre taxa aferentă intrărilor și taxa aferentă ieșirilor.

10.11. Termenele de regularizare cu bugetul de stat a diferențelor de taxă pe valoarea adăugată sunt următoarele:

A. Taxa pe valoarea adăugată datorată bugetului de stat, stabilită pe bază de deconturi ale plătitorilor, se achită până la data de 25 a lunii următoare.

B. Diferența rezultată potrivit art. 21 lit. b) din ordonanță se rambursează în termen de maximum 30 de zile de la data depunerii decontului, a cererii de rambursare și a documentației justificative la organul fiscal competent, pentru:

a) operațiunile de export;

b) societățile constituite în baza Legii nr. 31/1990 și a Legii nr. 36/1991, care au ca obiect de activitate producția agricolă, contractarea și achiziționarea de produse agricole vegetale, de animale și păsări vii, industrializarea și comercializarea produselor rezultate;

c) unitățile pentru care, prin lege, s-a prevăzut exercițarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente bunurilor și serviciilor destinate realizării produselor prevăzute la pozițiile nr. 1—5 din lista-anexă la ordonanță;

d) redacțiile ziarelor, pentru taxa pe valoarea adăugată aferentă hârtiei de ziar;

e) unitățile productive noi, până la punerea în funcțiune, precum și pentru bunurile de natura mijloacelor fixe destinate re tehnologizării secțiilor de producție;

f) diferențele de primit rezultate din actele constatatoare întocmite de organele vamale.

C. Diferența rezultată potrivit art. 21 lit. b) din ordonanță la alți plătitori de taxă pe valoarea adăugată decât cei prevăzuți la lit. B de mai sus se compensează cu taxa pe valoarea adăugată datorată bugetului de stat în lunile următoare. În situația în care din deconturile întocmite pe o perioadă de 3 luni consecutiv sumele datorate bugetului de stat nu acoperă integral taxa deductibilă, diferența se rambursează de către organul fiscal competent în termen de 30 de zile de la data depunerii decontului aferent lunii a treia și a cererii de rambursare.

D. Organele fiscale pot compensa sumele convenite a fi rambursate potrivit prevederilor lit. B și C de mai sus cu taxa pe valoarea adăugată datorată și neplătită din deconturile lunilor anterioare. Majorările de întârziere se calculează începând cu prima zi lucrătoare după expirarea termenului legal de plată și până la data depunerii decontului din care rezultă sumele convenite a fi rambursate.

10.12. — Sumele sub 1.000.000 lei nu se rambursează, urmând a fi regularizate prin reportare în perioadele următoare.

10.13. — După întocmirea documentației și prezentarea cererii de rambursare la organul fiscal competent, suma respectivă nu mai poate fi inclusă în decont și reținută din taxa pe valoarea adăugată aferentă bunurilor sau serviciilor facturate în perioada următoare celei pentru care s-a

calculat și achitat. Suma respectivă va fi inclusă în decontul următor al plătitorului.

10.14. — În baza art. 24 din ordonanță se stabilesc următoarele cazuri în care organele Ministerului Finanțelor pot cere agenților economici garanții personale sau solidare, dacă rambursarea se face înainte de verificarea documentației:

a) când suma de rambursat depășește 100 milioane lei, ca urmare a livrării produselor la export;

b) când din documentația prezentată rezultă că s-a ajuns în situația de a solicita rambursarea diferenței de taxă pe valoarea adăugată ca urmare a unor aprovizionări excesive sau de calitate necorespunzătoare sau nelivrării produselor sau serviciilor prestate;

c) când din verificări au rezultat abateri de la prevederile legii cu privire la obligațiile plătitorilor de taxă pe valoarea adăugată.

Garanțiile vor fi constituite de către agenții economici din bunuri și din alte valori, până la nivelul sumelor solicitate a fi rambursate sau prin depunerea unei scrisori de garanție prin care o unitate bancară cu sediul în România se angajează să plătească organelor fiscale eventuale sume încorect rambursate.

Organele fiscale sunt obligate să verifice corecta determinare a sumelor rambursate și să regularizeze eventualele diferențe.

CAPITOLUL XI Obligațiile plătitorilor

A. Cu privire la înregistrarea la organele fiscale:

11.1. — Agenții economici nou-înființați vor fi luați în evidență ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată pe baza declarației depuse, conform Hotărârii Guvernului nr. 224/1993, în vederea atribuirii codului fiscal. Agenții economici sunt obligați să completeze toate datele prevăzute în declarația de înregistrare, iar organele fiscale au obligația să stabilească, înainte de atribuirea codului fiscal, calitatea de plătitor sau neplătitor de taxă pe valoarea adăugată și să remită agenților economici, în termen de 15 zile de la data primirii declarației, înștiințarea de luare în evidență ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată cu aceeași dată cu care s-a acordat codul fiscal.

11.2. — În cazul în care un agent economic plătitor de taxă pe valoarea adăugată își schimbă sediul social, va fi luat în evidență ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată la noul sediu numai cu avizul organului fiscal în evidența căruia se afla la data modificării și în baza dosarului de plătitor de taxă pe valoarea adăugată transmis de acesta. Codul fiscal acordat inițial se menține și la noul sediu social.

11.3. — Agenții economici care, în cursul anului, au depășit plafonul de scutire prevăzut la art. 6 lit. A.i) 12 din ordonanță sunt obligați să solicite luarea în evidență ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată.

Cererea se depune la organul fiscal care a atribuit codul fiscal, până la data de 15 a lunii următoare celei în care plafonul a fost depășit, conform modelului stabilit de Ministerul Finanțelor.

În cazul în care cererea de luare în evidență ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată se prezintă în luna în care s-a depășit plafonul de scutire, luarea în evidență se va face începând cu data de 1 a lunii următoare celei în care organele fiscale au primit cererea de luare în evidență.

11.4. — Pentru agenții economici care, potrivit legii, îndeplinesc condițiile de plătitori de taxă pe valoarea adăugată, nu au depus cerere de luare în evidență și nu au îndeplinit obligațiile prevăzute la art. 25 lit. B, C și D din

a) vor stabili taxa pe valoarea adăugată datorată bugetului de stat prin diferența dintre taxa pe valoarea adăugată deductibilă, determinată, potrivit legii, pe baza documentelor legale primite de la furnizorii de bunuri și de la prestatorii de servicii și taxa colectată aferentă bunurilor livrate și serviciilor prestate sau, după caz, prin estimare;

b) vor calcula majorările legale pentru întârzierea plății taxei pe valoarea adăugată, vor aplica amenziile contravenționale prevăzute de lege și vor lua măsuri pentru intrarea în legalitate.

11.5. — Agenții economici care realizează exclusiv operațiuni scutite fără drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă aprovizionărilor nu vor fi înregistrați sau, după caz, vor fi scoși din evidență ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată.

11.6. — La încetarea activității, agenții economici sunt obligați să solicite, în termen de 15 zile de la data actului legal în care consemnează situația respectivă, scoaterea din evidență ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată, concomitent cu depunerea declarației prevăzute la art. 5 din Hotărârea Guvernului nr. 224/1993.

B. Cu privire la întocmirea documentelor de vânzare:

11.7. — Agenții economici care realizează operațiuni impozabile sunt obligați să consemneze livrările de bunuri și prestările de servicii în facturi sau în documente specifice aprobate în condițiile prevăzute la art. 26 din ordonanță și în Hotărârea Guvernului nr. 768/1992.

Pentru bunurile livrate cu aviz de însoțire, furnizorii sunt obligați ca, în termen de 3 zile lucrătoare de la data livrării, să emită facturi și să le transmită clienților.

Pentru livrări de bunuri care se efectuează continuu, precum și pentru prestări de servicii decontate pe bază de situații de lucrări, facturarea se poate face în luna următoare celei în care livrarea sau prestarea s-a efectuat, în termen de 3 zile de la data întocmirii documentelor prin care furnizorii, prestatorii și beneficiarii au stabilit cantitățile livrate și serviciile prestate.

11.8. — Pentru avansuri, furnizorii de bunuri și prestatorii de servicii sunt obligați să emită facturi în termen de 3 zile de la data încasării sumelor. Se exceptează agenții economici care beneficiază de prevederile cap. VII pct. 7.6 lit. c), ale pct. 7.7 și 7.8 din prezentele norme.

C. Cu privire la evidența operațiunilor:

11.9. — Să întocmească și să depună lunar la organul fiscal, până la data de 25 a lunii următoare, decontul de taxă pe valoarea adăugată, potrivit modelului stabilit de Ministerul Finanțelor. Ministerul Finanțelor poate stabili și alte termene de depunere a decontului în funcție de volumul taxei pe valoarea adăugată de plată și de alte situații specifice ale plătitorilor. Formularul se procură de la organul fiscal, se completează cu toate datele solicitate, se semnează de persoanele autorizate și i se aplică ștampila care angajează agentul economic.

Agenții economici plătitori de taxă pe valoarea adăugată sunt obligați să depună deconturi la termenele stabilite, conform alineatului de mai sus, indiferent dacă au realizat sau nu operațiuni ori dacă suma de plată sau de rambursat este zero.

11.10. — Se atribuie subunităților înregistrate în baza art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 224/1993 cantitatea de plătitor de taxă pe valoarea adăugată numai dacă condițiile respective au asigurat condiții pentru respectarea art. 25 din ordonanță și numai în condițiile obținerii avizului organului fiscal la care unitatea centrală este înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată.

D. Cu privire la plata taxei pe valoarea adăugată:

11.11. — Să achite taxa pe valoarea adăugată, datorată potrivit decontului întocmit, până la data de 25 a lunii următoare sau, după caz, până la termenul stabilit conform pct. 11.9 din prezentele norme, prin virament, cec sau numerar, la organul fiscal la care s-a înregistrat ca plătitor sau la banca comercială, după caz.

11.12. — În cazul locațiilor de gestiune, taxa pe valoarea adăugată aferentă livrărilor de bunuri și prestărilor de servicii se plătește de locatar, dacă acesta are calitatea de plătitor de taxă pe valoarea adăugată.

În cazul în care locatarul este o persoană fizică sau juridică neînregistrată ca plătitor, taxa pe valoarea adăugată se plătește de către locator.

Sumele încasate de locator, reprezentând contravaloarea locației de gestiune, nu se supun taxei pe valoarea adăugată.

11.13. — Pentru operațiunile realizate pe bază de contracte de asociere, drepturile și obligațiile prevăzute de reglementările legale privind taxa pe valoarea adăugată revin agentului economic care conduce evidența contabilă, potrivit legii.

Repartizarea profitului între asociați nu se supune taxei pe valoarea adăugată.

11.14. — Pentru bunurile din import, taxa pe valoarea adăugată se determină de către importator, inclusiv pentru bunurile exceptate de taxe vamale, și se înscrie în declarația vamală de import care se prezintă organului vamal.

11.15. — Importatorul sau, după caz, reprezentantul acestuia, care întocmește declarația vamală de import, este obligat să achite taxa pe valoarea adăugată organului vamal, conform regimului în vigoare privind plata taxelor vamale.

11.16. — Ministerul Finanțelor poate aproba ca taxă pe valoarea adăugată aferentă importurilor de mașini și utilaje tehnologice destinate investițiilor productive, precum și materiilor prime și materialelor destinate producției să fie inclusă în decontul lunar și supusă aceluiași reglementări ca și taxa pe valoarea adăugată aferentă bunurilor livrate și serviciilor prestate.

Aprobarea se dă anual, la cererea importatorilor, în condițiile stabilite prin normele metodologice elaborate de Ministerul Finanțelor.

11.17. — Pentru mărfurile din import aflate sub regim vamal, care suspendă temporar încasarea taxelor vamale, importatorul sau reprezentantul acestuia este obligat să garanteze și plata taxei pe valoarea adăugată. Ministerul Finanțelor poate acorda scutiri de la garantarea plății taxei pe valoarea adăugată, conform regimului în vigoare pentru plata taxei vamale.

11.18. — Taxa pe valoarea adăugată aferentă serviciilor contractate de agenții economici plătitori de taxă pe valoarea adăugată cu prestatori cu sediul sau cu domiciliul în străinătate și pentru care locul prestării se situează în România, potrivit prevederilor cap. IV din prezentele norme, se include în decontul lunar și se supune aceluiași reglementări ca și taxa pe valoarea adăugată aferentă bunurilor livrate și serviciilor prestate.

Taxa pe valoarea adăugată aferentă serviciilor contractate de persoane juridice neînregistrate ca plătitoare de taxă pe valoarea adăugată se plătește la organul fiscal teritorial al unității comerciale, în termen de 15 zile de la

data primirii facturii externe. Pentru plățile efectuate fără factură, taxa pe valoarea adăugată se plătește concomitent cu plata prestatorului extern.

11.19. — Pentru materiile prime, materialele și accesoriile trimise de clienții externi în vederea executării de comenzi de export pentru aceiași clienți nu se va calcula taxa pe valoarea adăugată și nu se va solicita garanție pentru aceasta.

La constatarea schimbării destinației bunurilor respective, organele vamale vor sesiza organele fiscale teritoriale competente pentru a lua măsuri potrivit prevederilor legale în vigoare.

11.20. — Să achite taxa pe valoarea adăugată datorată bugetului de stat concomitent cu declarația înaintată organului fiscal pentru scoaterea din evidență ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată în termenul reglementat prin art. 25 lit. A.b) din ordonanță.

CAPITOLUL XII**Dispoziții finale**

12. 1. — Formularele tipizate comune și specifice în legătură cu aplicarea taxei pe valoarea adăugată sunt cele aprobate conform Hotărârii Guvernului nr. 768/1992.

12.2. — Corectarea erorilor de înregistrare în evidență se va face conform prevederilor Regulamentului de aplicare a Legii contabilității nr. 82/1991. Corectarea taxei pe valoarea adăugată cuprinsă în facturi se face astfel:

a) în cazul în care documentul nu a plecat de la agentul economic, acesta se anulează și se emite un nou document;

b) în cazul în care documentul a fost transmis beneficiarului, corectarea erorilor se efectuează prin emiterea unei noi facturi cu semnul minus sau în roșu și concomitent se emite o nouă factură corectă. Factura de corectare va fi atașată la factura corect întocmită și vor fi înregistrate în jurnale și reflectate în deconturile întocmite de furnizor și de beneficiar pentru luna în care a avut loc corectarea.

12.3. — Sumele rămase de încasat la data aplicării ordonanței pentru livrări de bunuri și prestări de servicii cu plata în rate nu se supun taxei pe valoarea adăugată la termenele scadente după intrarea în vigoare a ordonanței.

12.4. — Avansurile încasate de furnizori și prestatori până la data introducerii taxei pe valoarea adăugată se impozitează potrivit reglementărilor în vigoare existente la data efectuării operațiunilor respective, urmând ca la facturarea bunurilor livrate și a serviciilor prestate baza de impozitare să se diminueze corespunzător.

12.5. — Taxa pe valoarea adăugată aferentă materiilor prime și materialelor, produselor finite, produselor în curs de fabricație și mărfurilor existente în stoc la începutul lunii în care agenții economici au fost luați în evidență ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, precum și celor destinate realizării produselor și serviciilor al căror regim de taxă pe valoarea adăugată se modifică de la scutire la impozitare, se deduce potrivit prevederilor art. 18 din ordonanță.

12.6. — În situațiile prevăzute la art. 32 ultimul alineat din ordonanță, organele fiscale sunt autorizate să procedeze la stabilirea taxei pe valoarea adăugată datorată bugetului de stat prin estimare. Estimarea se face ținându-se seama de volumul activității din perioada precedentă și prin comparație cu taxa pe valoarea adăugată

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici
ai obiectivului de investiții „Prelungire pistă
decolare-aterizare cu 500 m la Aeroportul Arad,
județul Arad“**

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Prelungire pistă decolare-aterizare cu 500 m la Aeroportul Arad, județul Arad“, cuprinși în anexa*) la prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut la art. 1 se face din surse proprii, din alte fonduri legal constituite cu această destinație și, în completare, de la bugetul de stat, conform listelor de investiții aprobate potrivit legii.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:
Ministrul transporturilor,
Aurel Novac
Ministru de stat,
ministrul finanțelor,
Florin Georgescu

București, 20 noiembrie 1996.
Nr. 1.229.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici
ai obiectivului de investiții „Blocuri de locuințe D.90 și L.14,
cu 104 apartamente, în orașul Câmpia Turzii, județul Cluj“**

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Blocuri de locuințe D. 90 și L.14, cu 104 apartamente, în orașul Câmpia Turzii, județul Cluj“, cuprinși în anexa*) la prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut la art. 1 se face din fondurile bugetului local și din alte fonduri legal constituite cu această destinație, conform listelor de investiții aprobate potrivit legii.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:
Secretar de stat,
șeful Departamentului pentru
Administrație Publică Locală,
Octav Cozmâncă
Ministru de stat,
ministrul finanțelor,
Florin Georgescu

București, 20 noiembrie 1996.
Nr. 1.232.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici
ai obiectivului de investiții „Bloc de locuințe 482 E,
zona Canta IV, în municipiul Iași, județul Iași“**

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Bloc de locuințe 482 E, zona Canta IV, în municipiul Iași, județul Iași“, cuprinși în anexa*) la prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut la art. 1 se face din fondurile bugetului local și din alte fonduri legal constituite cu această destinație, conform listelor de investiții aprobate potrivit legii.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:

Secretar de stat,
șeful Departamentului pentru
Administrație Publică Locală,
Octav Cozmâncă

Ministru de stat,
ministrul finanțelor,
Florin Georgescu

București, 20 noiembrie 1996.
Nr. 1.242.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici
ai obiectivului de investiții „Bloc de locuințe 482 D,
zona Canta IV, în municipiul Iași, județul Iași“**

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Bloc de locuințe 482 D, zona Canta IV, în municipiul Iași, județul Iași“, cuprinși în anexa*) la prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut la art. 1 se face din fondurile bugetului local și din alte fonduri legal constituite cu această destinație, conform listelor de investiții aprobate potrivit legii.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:

Secretar de stat,
șeful Departamentului pentru
Administrație Publică Locală,
Octav Cozmâncă

Ministru de stat,
ministrul finanțelor,
Florin Georgescu

București, 20 noiembrie 1996.
Nr. 1.243.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai
obiectivului de investiții „Alimentarea cu apă a localității
Nușfalău, județul Sălaj“**

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Alimentarea cu apă a localității Nușfalău, județul Sălaj“, cuprinși în anexa*) la prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut la art. 1 se face din surse proprii, din credite bancare, din alte fonduri legal constituite cu această destinație și, în completare, din fondurile bugetului local, conform listelor de investiții aprobate potrivit legii.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:

Secretar de stat,
șeful Departamentului pentru
Administrație Publică Locală,
Octav Cozmâncă

Ministru de stat,
ministrul finanțelor,
Florin Georgescu

București, 20 noiembrie 1996.
Nr. 1.244.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici
ai obiectivului de investiții „Canalizare și stație de epurare
în localitatea Nușfalău, județul Sălaj“**

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Canalizare și stație de epurare în localitatea Nușfalău, județul Sălaj“, cuprinși în anexa*) la prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut la art. 1 se face din surse proprii, din credite bancare, din alte fonduri legal constituite cu această destinație și, în completare, de la bugetul local, conform listelor de investiții aprobate potrivit legii.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:

Secretar de stat,
șeful Departamentului pentru
Administrație Publică Locală,
Octav Cozmâncă

Ministru de stat,
ministrul finanțelor,
Florin Georgescu

București, 20 noiembrie 1996.
Nr. 1.245.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici
ai obiectivului de investiții „Alimentarea cu apă
a satului Șendreni, comuna Șendreni, județul Galați“**

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Alimentarea cu apă a satului Șendreni, comuna Șendreni, județul Galați“, cuprinși în anexa*) la prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut la art. 1 se face din fondurile bugetului local și din alte fonduri legal constituite cu această destinație, conform listelor de investiții aprobate potrivit legii.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:

Secretar de stat,
șeful Departamentului pentru
Administrație Publică Locală,

Octav Cozmâncă

Ministru de stat,
ministrul finanțelor,
Florin Georgescu

București, 20 noiembrie 1996.

Nr. 1.246.

*) Anexa se comunică numai beneficiarului de investiție.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, telefon 668.55.58 și 614.17.39.

